ה) ורבי אלעזר בר' שמעון לא שמיע ליה אלא שאני התם שהרי *דחתה שחיטה את ט) השבת ולרבי הנ"ה דחתה שחיטה את השבת ג) אלא קסבר רבי קצירת העומר לא דחיא שבת, ולא והתנן *וחכמים אומרים אחד שבת ואחד חול משלש היה בא הלא כרבי וחכמים אומרים אחד שבת ואחד חול בשלשה בשלש קופות ובשלש מגלות הלא כרבי ט) *בשבת יאמר להם שבת זו הלא כרבי ט) נקצר ביום כשר ודוחה את השבת *מאן שמעת ליה דאמר נקצר ביום כשר רבי, ו) וקתני ודוחה את השבת מאי לאו קצירה, לא להקרבה, אבל לקצירה לא והתניא רבי אומר °וידבר משה את מועדי ה' מה תלמוד לומר לפי שלא למדנו אלא לתמיד ופסח שנאמר בהן °במועדו **במועדו *ואפילו בשבת במועדו ואפילו בטומאה, שאר ז)קרבנות הצבור מנין תלמוד לומר °אלה תעשו לה' במועדיכם מנין לרבות עומר והקרב עמו, שתי הלחם והקרב עמהן ת"ל וידבר משה את מועדי ה' הכתוב קבעו מועד לכולן למאי, אילימא להקרבה, שתי הלחם בני הקרבה נינהו, אלא פשיטא לטחינה והרקדה, ודכוותה גבי עומר לקצירה, וקא דחי את השבת *אלא, עומר להקרבה, ושתי הלחם לאפיה, וקסבר רבי תנור מקדש, אי אפי לה מאתמול איפסילה לה בלינה, וסבר רבי תנור מקדש והתניא *כבשי עצרת אין מקדשין את הלחם אלא בשחיטה כיצד שחטן לשמן וזרק דמן לשמן קדש הלחם, שחטן שלא לשמן וזרק דמן שלא לשמן לא קדש הלחם, שחטן לשמן וזרק דמן שלא לשמן הלחם קדוש ואינו קדוש דברי רבי, ר' אלעזר בר' שמעון אומר לעולם אינו קדוש עד שישחוט לשמן ויזרוק דמן לשמן אמר רב נחמן בר יצחק הוקבעו ולא הוקבעו קא אמר:

הדרן עלך רבי ישמעאל

ואלו ז)מנחות נקמצות ושיריהן לכהנים ז): מנחת הסלת, והמחבת, והמרחשת והחלות, והרקיקין. מנחת עובדי כוכבים. ומנחת נשים, ומנחת העומר, ומנחת חוטא, ומנחת קנאות, ר"ש אומר מנחת חוטא של כהנים נקמצת *והקומץ קרב לעצמו ושירים קריבים לעצמן: **גמ'** א) אמר רב פפא כל היכא דתנן 'עשר תנן, מאי קא משמע לן לאפוקי מר"ש ג) דאמר מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא קא משמע לן דלא: ושיריהן לכהנים: (א) מנלן א) דכתיבא כתיבא, ודלא כתיבא כתיב בה °וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן וגו' והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו, באה חטין לא קמיבעיא לן, כי קא מיבעיא לן באה שעורין, באה שעורין נמי, מדנקמצת, שיריה לכהנים! אליבא דרבנן לא קא מיבעיא לן כי קא מיבעיא לן אליבא דר"ש דאמר איכא מנחה דמיקמצא ולא מיתאכלא דתנן ר"ש אומר מנחת חוטא של כהנים נקמצת הקומץ קרב בעצמו והשירים קריבין בעצמן מנלן אמר חזקיה דאמר קרא °וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה אם אינו ענין לבלולה של חיטין תנהו ענין לבלולה של שעורין ואם אינו ענין לחרבה של חיטין תנהו ענין לחרבה של שעורין, והאי לדבי הוא דאתא הא מיבעי ליה לכדתניא ג) ומנין שאין חולקין מנחות כנגד זבחים

א) לעיל נט. ב. ב) [לעיל סג.] ג) קדושין נג.

תלמוד

שנאמר כהן במועדו במועדו אפילו בשבת במועדו אפילו בטומאה. פסח דדחיא טומאה אתיא לן מדכתיב איש נדחה ואין ציבור נדחין ותמיד דדחי שבת בשבתו והדר ילפי מהדדי בגזירה שוה דכתיב בהו במועדו הכי איתא בפסחים בפרק אלו דברים (דף סו.): כג) **הוקבעו** ולא הוקבעו. פירשתי בפ' התכלת (לעיל דף מו. ד"ה ולימו):

הדרן עלך רבי ישמעאל

ואלו מנחות (כאות) חיטין לא קמיבעיא לן. דמההוא קרי' נפקי מזאת תורת המנחה דסתם מנחה באה חיטין הילכך ההוא קרא בבאה חיטין מיירי כך פי' בקונטרס וקשה דלעיל בפרק כל המנחות באות מצה (דף נב:) דקאמר מנין לכל המנחות שהן באות מצה וקאמר דכתיבא כתיבא דלא כתיבא כתיב וזאת תורת המנחה הוה ליה למימר כי הכא תינח באה חיטין באה שעורין מנא ליה לכך נראה דחוקא הכא דמיירי לענין אכילה שיריהן נאכלין לכהנים דלא נפקא לן באה שעורין מזאת תורת המנחה משום דשעורין הוא מאכל בהמה כדמוכח בפ"ק דפסחים (דף ג:) שעורין נמצא יפות א"ל לא ובשר לסוסים ולחמורים וכן בפרק שני דסוטה (דף יד.) כשם שמעשיה מעשה בהמה אף קרבנה מאכל בהמה: **אם** אינו ענין לחרבה של חיטין. דמהתם זאת תורת אף על גב דפרשתא מיירי בשיש בה שמן:

ורבי אלעזר בר"ש לא שמיע ליה. הא דחביבה מצוה בשעתה במאי אלא ה) בע"כ שמיע ולא גמר מינה דהתם גבי אברים שלאי דדחו שבת ט) משום חביבות מצוה שהרי דחתה שחיטה יא) את השבת קודם להקטרה דהוי אפשר לעשותה מערב שבת וכיון דניתן תורה אחר שבת לדחות אגב שחיטה נדחה נמי אגב הקטרה אבל בעומר ליכא למימר הכי דבשעת קצירה אכתי לא אדחי שבת ואע"ג דלמחר דחיא הקרבה שבת בשעת קצירה מיהא יב) לא נדחית ואי נמי דלא אפשר לה מערב שבת לא הויא דחיא שבת משום חביבות מצוה יג) וה"ל לרבי איכא למיפרך מאי גמר יד) שאני התם שהרי דחתה השחיטה שבת: **וחכמים** אומרים כו' ובשבת כו' ונקצר כו'. על כרחך מייתי משום סיפא: **רבי** היא. דאמר לעיל מבילין אותה תחתיה וקוצרה ביום: פס"ל. והלא כל המועדות אמורין למעלה ומשה אמרן: **במועדיכם**. ואפילו בשבת, ובפרשת פנחס כתיב גבי מוספין: **מנין לרבות עומר**. דלא כתיב בההיא פרשתא: **והקרב עמו**. כבש הבא עם העומר: **והקרב עמהן**. כבשי עצרת: **ת"ל וידבר משה** וגו'. וההיא פרשתא דאמור אל הכהנים (ב) כתיב עומר [ושתי הלחם] טו) (א):שתי הלחם בני הקרבה נינהו יז). **אלא פשיטא** [לטחינה] והרקדה. ואע"ג דאפשר לה לעשות מאתמול ודכוותיה ס': **לא עומר** להקרבה. דלא אפשר לה מאתמול יח): **וב' הלחם לאפיה**. דקסבר (ג) תנור מקדש כו': **אלא בשחיטה**. אבל באפיה לא קדשי: **קדוש ואינו קדוש**. מפרש בפרק התכלת (לעיל דף מז.): **הוקבעו**. שחטן לשמן וזרק דמן לשמן הוקבעו החלות לאותן כבשים ואין יכול לשנות הלחם לזבח אחר שחטן לשמן וזרק דמן שלא לשמן לא הוקבעו אבל יט) קדיש בתנור:

הדרן עלך רבי ישמעאל

ואלו מנחות: מנחת סולת. שהיא נקמצת עיסה: ומנחת חוטא. של ישראל נקמצת אבל מנחת חוטא של כהנים לא שהיא נקמצת כלל אלא כולה שהיא כליל: **גמ'** (ד) [ג] דכתיבא. בהדיא דכתיב בהו נקמצת ושיריה לכהנים כגון בהנך מנחות: דלא כתיב בהו. כגון מנחת עובדי כוכבים ומנחת חוטא כתיב (ה) וזאת תורת דמשמע תורה אחת לכל המנחות שכל כ) מנחה הנקמצת נאכלין השירים לכהנים: באה חיטין לא קמיבעיא כא) ליה. דהנותרת ממנה כתיב בהנך מנחות שנאמר בהן סלת שהן חיטין: באה שעורין. כגון מנחת העומר ומנחת קנאות: מדנקמצא. דכתיב בה (ויקרא ו) אזכרתה: אליבא דרבנן. דאמרי במתני' ואלו מנחות נקמצות דודאי מדנקמצות שיריהן לכהנים: כי קמיבעיא ליה אליבא דר"ש דאמר איכא מנחה כו'. ואיכא למימר הא שתי מנחה העומר ומנחת קנאות אע"ג דנקמצות איכא למימר דשיריהן אין נאכלין: אם אינו ענין לבלולה (ו). שכבר נאמר בהן (שם) והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו: בלולה של שעורין. מנחת העומר: לחרבה של שעורין. כגון מנחת מאפה: [illegible] מנחת קנאות: כנגד זבחים. אלא יאמר הכהן [לחבירו] טול אתה זבחים ואני מנחות:

תלמוד

רבינו גרשום

ור' אלעזר בר' שמעון לא שמיע ליה הא איכא דאמרת דליכא נמי שלא במצותו כשר דוחה שבת משום דחביבה מצוה בשעתה: אמר לך ר' אלעזר מודינא ליכא למיפרך דדחי שבת. והאי דדחה מקטיר ליה בשבת לאו משום דחביבה מצוה אלא שהרי דחתה שחיטה תמיד השבת וכיון דשחיטה דחיא דחיא נמי הקטרה. הכא מי דחיא קצירה שבת כיון דאפשר לה [illegible] אלא משום הכי קא אמינא שלא במצותו פסול ודחיא שבת דסבירא לי כר' עקיבא. אלא ר' דמכשר שלא במצותו משום דסבירא ליה דקצירת העומר לא דחיא שבת: והאי דאמר ר' אלעזר לא שמיעא ליה הא אלא שמיעא ליה ושני התם לא משום דחביבה מצוה דחי שבת שהרי שחיטה דחיא שבת הכא נמי לגבי [illegible] משום ר' שמעון דנקצר שלא במצותו פסול דלמא כשר [illegible] אמאי דחי שבת שהרי שחיטה כבש העומר [illegible] משום חביבה מצוה דחי שבת שהרי [illegible] לא דחי שבת אלא משום דנקצר [illegible] דחיא קצירת העומר שבת כי [illegible] גבי עומר דליכא למימר הכי [illegible] עומר לא דחי שבת: לא תימא [illegible] הוקבעו [illegible] הלחם [illegible]

הדרן עלך רבי ישמעאל

[illegible] מיבעיא לן [illegible] שעורים כגון מנחת העומר [illegible] בלולה של שעורין היינו עומר:

שיטה מקובצת

א) ור' אלעזר בר"ש לא שמיע ליה. הא איכא דאמרת דליתא נמי שלא במצותו כשר ודחי שבת משום דחביבה מצוה בשעתה: אלא אמר לך ר"א מודינא ליכא למיפרך הכי דדחי מקטיר לה בשבת לאו משום דחביבה מצוה אלא שהרי דחתה שחיטה התמיד את השבת וכיון דשחיטה דחיא דחיא נמי הקטרה. ותנא"ה: ג) השבת. הכא מי דחיא קצירה את השבת. כיון דאפשר לה מע"ש (אלא) משום הכי קאמינא *) שאם [נמצאת] לא דחיא שבת דס"ל כר"ע. ותנא"ה: ג) אלא רבי דמכשיר שלא כמצותו משום דס"ל דקצירת העומר לא דחיא שבת ואיכא [לפרוך אליבי' נמי] הכי לא שמיע ליה הא אלא שמיע ליה ושני ליה התם לאו משום דחביבה מצוה דחיא שבת: **)

תהוי מתנ"ס

שהרי שחיטה דחתה שבת ה"נ לגבי הקטרה והכי [illegible] ראב"ש דנקצר שלא במצותו פסול דלמא כשר הקאמרת ומאי דחי שבת שהרי (שאר) כבש העומר דחיא (ובקראי) מפורשים אלא שמיע ליה וקיבלה דאמר אי אמרי' התם משום דחביבה מצוה בשעתה שהרי דחתה שבת השחיטה אלא לגבי קצירה דליכא למימר הכא משום חביבות לא דחי שבת אלא משום דנקצר שלא במצותו פסול ה"נ לרבי [illegible] מצי למימר קצירת מצוה דחיא קצירת העומר את השבת כי הוכי דלגבי [אברים] הא איכא [למימר שכן] התם דחתה שחיטה אבל גבי [קצירה] ליכא למימר הכי אלא משום [דנקצר] שלא במצותו [פסול] משום הכי אלא קסבר רבי דלא דחי שבת: (עיי"ל התוס"ה): ד] ובשבת אומר: ה] הוא נקצר: [illegible]

רש"י כת"י

[illegible]

ואלו מנחות. מנחת הסולת. שהיא נקמצת עיסה: והמחבת והמרחשת והחלות והרקיקין. אחר אפייתן פותתן ומחזירן לסולת וכולהו כתיבי בויקרא וכתיב במנחת סולת קמיצה ובכולהו כתיב אזכרה והאזכרה היינו קמיצה: ומנחת העומר. כתיב אזכרה. ואמרי' בת"כ נאמר כאן אזכרה ונאמר במנחת הסולת אזכרה מה להלן אלא הקומץ אף כאן אלא הקומץ: ומנחת חוטא וקנאות. כתיב בהו קמיצה: ר"ש אומר. מפרש בגמרא אבל לת"ק לא נפיק במנחת כהנים קמיצה אלא [illegible]: גמ' כל היכא דתנן. [כלומר] מנחות: עשר תנן. כלומר מנחות שוות בדין אחד: לאפוקי מדר"ש. [illegible] לדידיה הוי י"א מנחות: מנלן. במתני': דכתיב בה. סיפא דכתיב בה והנותרת ממנו יאכלו כתיבא: ודלא כתיבא. נפקא לן מהאי קרא דכולל כל המנחות [illegible] זאת תורת וגו': באה חיטין לא קא מבעיא לן. דמההוא קרא דכולל כל המנחות נפקי מזאת תורת המנחה דסתם מנחה באה חיטין הלכך ההוא בבאה חיטין קמפתמי: מדנקמצת. ודאי שיריה לכהנים דאי לא אמאי קמצי לה: אם אינו ענין. דהא נפקי מזאת תורת המנחה:

[illegible] כתיב אזכרה וקשה דהוא איכא דלא כתיב בהו לא קמיצה ולא אזכרה כגון מנחת [illegible] דנקמצת כדמפרש בגמרא דכתיב בה כתיב בה ודלא כתיב בה כתיב וזאת תורת [illegible] אכילת שירים. תר"ה: ח] מנלן מנלן: ט] ערב שמיע ליה: י] לאו משום: יא] שחיטה [illegible] עדיין לא: יב] מצוה בשעתה התמיד ותמיד ולרבי ה"נ: יג] גמר מינה הא: [illegible] כתיב ל"ש: טו] ושתי הלחם כתיב: יז] נינהו. הא חמץ נינהו אלא פשיטא לטחינה: יח] שתי הלחם לאפיה דאי אפשר לה מאתמול דקסבר: יט] אבל מקדש קדיש: כ] שכל. [illegible] כב] הוקבעו ולא הוקבעו. פרש"י הוקבעו החלות לאותן כבשים כו' ולא נהירא [illegible] [בפרק התכלת] (דף מ"ו ע"א) ולא הוקבעו לא קאי אאינו קדוש דרבי אלא אאינו קדוש [illegible] לעולם אינו קדוש להיות נקבע ליפסל ביוצא בשחיטה ליפסל ביוצא: הדרן עלך רבי ישמעאל [illegible]

דחיא שבתאות דמפרשי אלא שמיעא ליה וקיבלה א) דאמר אי אמרי' התם דמשום חביבה מצוה דחתה שחיטה אלא לגבי עומר כיון דליכא למימר הכי משום חביבה מצוה [בלבד] לא דחי שבת [illegible] שלא במצותו פסול הבא נמי לר' נמי הכי מצי למימר משום חביבה מצוה דחיא קצירת [illegible] הכי דלגבי הקטר חלבים הא איכא למימר שאני התם שהרי דחתה שבת אבל גבי עומר [illegible] מסתברא משום דנקצר שלא במצותו פסול דחי שבת. אלא קסבר ר' קצירת העומר לא דחי [illegible] קדוש ואינו קדוש לעולם באפיה מוקדש אלא הוקבעו דאי שחטן לשמן וזרק לשמן הוקבעו [illegible] כבשים ואי אבדו כבשים אבד הלחם אבל שחטן לשמן וזרק [שלא] לשמן [לא] הוקבעו הדרן עלך [illegible]

פרק שביעי מנחת הסולת שנקמצת כשהיא עיסה. באה חיטין לא קא מיבעיא לן [illegible] דכתיב והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה: באה שעורים כגון [illegible] ומנחת קנאות: אמר קרא וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה: בלולה של שעורין [illegible]

*) [illegible] **) [illegible] א) אולי צ"ל [illegible]

הגהות הב"ח (א) גמ' מנלן מנלן דכתיבא כתיבא: (ב) רש"י ד"ה ת"ל וידבר וכו' [illegible] (ג) ד"ה וב' הלחם לאפיה [illegible] (ד) ד"ה מנלן [illegible] (ה) ד"ה דלא כתיב וכו' [illegible] (ו) ד"ה אם אינו ענין לבלולה של חיטים שנאמר [illegible]

[illegible]

נושא/מקור
קושיא
תירוץ הגמ'
[illegible]

נושא/מחנה
מקורות
שיריים לכהנים
[illegible]
(עומר וקנאות)
[illegible]
"אם אינו ענין..."